

การใช้สมรรถนะเป็นฐานในการออกแบบกระบวนการผลิตครู: กรณีศึกษาหลักสูตร
ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Using Competencies as a Basis for Designing Teacher Preparation Processes:
A Case Study of Bachelor's Degree of Music Education Program,
Faculty of Education, Chiang Mai University

เกียรติสุดา ศรีสุข^{1*} ธวัช อัสวเดชฤทธิ์² นรเศรษฐ์ อุดาการ² หัตยา เฮฟเนอร์²

ชญลักษณ์ ภูริยะพันธ์² โอม จันเตย² อมราสุข สุขบุญสังข์¹ จารี สุขบุญสังข์¹

ชนมชนก แก้ววันดี¹ อัญชลีการ์ ชันติ¹ กนกรัตน์ ปันทา¹ และ กัญจน์รัชต์ มหาธนันท์¹

Kiatsuda Srisuk^{1*}, Tawat Assawadecharit², Norasate Udakarn², Hattaya Hefner²,

Tanyaluck Phuriyaphan², Ohm Chanteyoon², Amara Sukboonsang¹, Jaree Sukboonsang¹,

Chonchanok Kaewwande¹, Anchalika Khanti¹, Kanokrat Punta¹ and Kanjarrat Mahathnanant¹

(Received: April 14, 2024; Revised: April 27, 2024; Accepted: April 29, 2024)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตร และแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้สมรรถนะครูดนตรีเป็นฐานในการออกแบบ และประเมินความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีที่สร้างขึ้น กลุ่มเป้าหมาย มี 3 กลุ่มประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ให้ข้อมูลในการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษาของหลักสูตรเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรีจำนวน 3 คน อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพร่วมจำนวน 5 คน และครูดนตรีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2 คน รวมทั้งหมด จำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ให้ข้อมูลในการออกแบบโครงสร้างรายวิชาในหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรีจำนวน 8 คน อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพร่วมจำนวน 8 คน และครูดนตรีในสถานศึกษา

¹ อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

² อาจารย์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยพายัพ

¹ Lecturer, Faculty of Education, Chiang Mai University

² Lecturer, Duriyaslip College of Music, Payap University

* Corresponding Author E-mail: kiatsuda.srisuk@cmu.ac.th

◇ บทความนี้ได้นำเสนอภาคบรรยายและเผยแพร่บทคัดย่อใน Proceedings ◇

งานประชุมสัมมนาวิชาการ การวัดผล ประเมินผล และวิจัยสัมพันธ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 วันที่ 10-11 พฤษภาคม 2567

ขั้นพื้นฐาน 4 คน รวมทั้งหมด จำนวน 20 คน และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ให้ข้อมูลเพื่อประเมินความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรการผลิตครูดนตรี โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรี จำนวน 4 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน และครูผู้สอนวิชาดนตรีในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 ท่าน ได้พิจารณาความเหมาะสม เครื่องมือมีจำนวน 3 ชุด คือ (1) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ (2) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ และ (3) แบบตรวจสอบความเหมาะสมฯ ดำเนินการวิจัยในเดือนมกราคม - มีนาคม 2567 และใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) พบว่า

1. ได้ปรัชญา ได้วัตถุประสงค์ 6 ข้อ ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ 6 ข้อ และได้ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา 4 ประการ

2. ได้โครงสร้างหลักสูตร จำนวน 144 หน่วยกิต ประกอบด้วย หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะ 108 หน่วยกิต เป็นกระบวนวิชาชีพรุ จำนวน 39 หน่วยกิต วิชาเอกทางดนตรี 60 หน่วยกิต ด้านการสอนเครื่องดนตรีจำนวน 9 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต และได้แนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจำนวน 5 กิจกรรม

3. ผลการประเมิน พบว่า ปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้รายปี โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสมรรถนะครูดนตรีที่เป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนา

คำสำคัญ สมรรถนะครูดนตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี ครูดนตรี

Abstract

This research aimed to create a philosophy, objectives, learning outcomes of the curriculum, learning outcomes at the end of the academic year, curriculum structure, and guidelines for organizing extracurricular activities to enhance the Bachelor of Education curriculum, Music Program, Faculty of Education, Chiang Mai university, using music teacher competencies as the basis in designing and assessing the appropriateness of the philosophy, objectives, learning outcomes of the curriculum, learning outcomes at the end of the academic year, curriculum structure, and extracurricular activities to enhance the Bachelor of Education curriculum in Music Program that had been constructed. There were 3 target groups: Group 1 provided data for setting philosophy, objectives, learning outcomes of the curriculum, and learning outcomes at the end of the academic year. The group members were 3 university music teachers teaching music majors, 5 university education teachers, and 2 music teachers from basic education schools, totaling 10. Group 2 provided data on designing the structure of

courses in the curriculum and extracurricular activities. The group members were 8 university music teachers teaching music majors, 8 university education teachers, and 4 music teachers from basic education schools, totaling 20. Group 3 provided data for the assessment of the appropriateness of the philosophy, objectives, learning outcomes, and learning outcomes at the end of the academic year, and extracurricular activities in producing music teachers. After that, all of these matters were brought under consideration by 4 music experts, 3 education experts, and 2 teachers from basic education schools. There were 3 sets of tools: (1) a record of group discussions on the philosophy, objectives, and learning outcomes; (2) a record of group discussions on the structure of the curriculum and the extracurricular activities; and (3) an appropriateness checking form. The research was conducted from January to March 2024. The statistics employed were frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The findings were as follows:

1. A philosophy, 6 objectives, 6 learning outcomes, and 4 learning outcomes were obtained at the end of the academic year.
2. A curriculum structure was obtained. It contained 144 credits, comprising 30 credits of general education, 108 credits of specific courses divided into 39 credits of the teaching processes, 60 credits of music major courses, 9 credits of teaching how to play different musical instruments, and 9 credits of free electives. Also, guidelines for organizing 5 curricular activities were obtained.
3. The assessment of the philosophy, objectives, annual learning outcomes, curriculum structure, and extracurricular activities revealed suitability and consistency with the music teacher competencies which are important goals of development.

Keywords: music teacher competencies, Bachelor of Education curriculum, Music Education Program, music teacher

บทนำ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ดำเนินจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือผลิตครู ในชื่อ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) ปัจจุบันมีทั้งหมด 12 หลักสูตร ยังไม่มีการผลิตครูในสาขาวิชาดนตรี โดยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีดำริในการจะเปิดสอนและผลิตครูดนตรี จึงได้เริ่มทำการวิจัย เพื่อจะรองรับการออกแบบหลักสูตรในการผลิตบัณฑิต โดยในปีที่ผ่านมา Srisuk et al. (2023) ได้ทำการวิจัย เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยได้นำพฤติกรรมบ่งชี้ 61 ตัว ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 841 คน แล้วได้สกัดองค์ประกอบ

จากตัวแปรทั้ง 61 ตัว ได้ 3 องค์ประกอบ คือ สมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 23 ตัว สมรรถนะในการออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 22 ตัว และสมรรถนะในการเล่นดนตรีและการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 16 ตัว

ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับมาตรฐานและเกณฑ์ในการรับรองปริญญาวิชาชีพครูเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการออกแบบหลักสูตร พบว่าคุรุสภาได้กำหนดมาตรฐานไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน (The Teachers council of Thailand, 2019) โดยได้ให้ความหมายของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพว่า เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษารวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ โดยมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ต้องผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีและผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ส่วนมาตรฐานการปฏิบัติงาน เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ หรือการแสดงผลพฤติกรรมการปฏิบัติงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษารวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายการเรียนรู้หรือการจัดการศึกษา รวมทั้งต้องฝึกฝนพัฒนาตนเองให้มีทักษะ หรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติงาน มีลักษณะดังต่อไปนี้คือ 1) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู 2) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง 3) ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล 4) สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม และ 5) พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลงส่วนมาตรฐานการปฏิบัติตน คุรุสภาได้ให้ความหมายว่าเป็นจรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติปฏิบัติตน ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษารวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องยึดถือปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ โดยตามมาตรฐานวิชาชีพครูระบุไว้ว่า ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติตนตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการออกแบบหลักสูตร พบว่า มีกระบวนการในการออกแบบหลักสูตรอยู่ทั้งหมด 6 ขั้นตอนหลัก ๆ (Keesukphan, 2015; Kalasin University, 2023) ได้แก่ (1) วิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังต่อหลักสูตร ซึ่งได้ดำเนินการดังผลการวิจัยของ Srisuk et al. (2023) ข้างต้น (2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (3) กำหนดสาระการเรียนรู้ (4) การกำหนดกิจกรรมและวิธีการจัดการเรียนการสอน (5) การนำหลักสูตรไปใช้ และ (6) การประเมินหลักสูตร โดยมีแนวทางในการประเมิน 3 ช่วง ได้แก่ การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ประเมินระหว่างการใช้หลักสูตร และประเมินหลังจากการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินที่ได้มาเป็นฐานในการปรับปรุงและ

พัฒนาหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งจากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการออกแบบหลักสูตร ของผู้รู้
ชั้นต้น (Keesukphan, 2015; Kalasin University, 2023) ถือเป็นการออกแบบหลักสูตรฐานสมรรถนะ
อย่างแท้จริง

ผู้วิจัยจึงได้ทำงานวิจัยเรื่องนี้ โดยใช้ผลการวิจัยสมรรถนะครูดนตรีสำหรับนักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ใช้มาตรฐานและเกณฑ์ในการรับรองปริญญาวิชาชีพครูเพื่อนำมาเป็นฐานในการออกแบบหลักสูตร
ตามที่คุรุสภาได้กำหนดไว้ 3 ด้าน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และ
มาตรฐานการปฏิบัติตน (The Teachers council of Thailand, 2019) และใช้กระบวนการออกแบบหลักสูตร
ที่ผู้รู้ได้กล่าวข้างต้น (Keesukphan, 2015; Kalasin University, 2023) มาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการทำวิจัย
โดยในงานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้รายปี โครงสร้างหลักสูตร
และแนวทางการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้สมรรถนะครูดนตรีเป็นฐานในการออกแบบ และทำการประเมินความเหมาะสม
ผลงานการวิจัยเรื่องนี้จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งที่จะทำได้ทั้งปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้รายปี
ได้โครงสร้างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี และได้แนวทางการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และ
ที่สำคัญผลการวิจัยจะเป็นแนวทางสำคัญให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการออกแบบหลักสูตรที่จะทำให้ผู้เรียน
มีสมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี สมรรถนะในการออกแบบ
และจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน และสมรรถนะในการเล่นดนตรี
และการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้องต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร และผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปี
การศึกษาของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้
สมรรถนะครูดนตรีเป็นฐานในการออกแบบ
2. เพื่อออกแบบโครงสร้างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี และแนวทางในการจัด
กิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร ผลลัพธ์การ
เรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. นำสมรรถนะครูดนตรีของ Srisuk et al. (2023) ที่ได้สกัดองค์ประกอบสมรรถนะครูดนตรีได้
3 องค์ประกอบ คือ สมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี
มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 23 ตัว สมรรถนะในการออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรี

เพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 22 ตัว และ สมรรถนะในการเล่นดนตรีและการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 16 ตัว ไปออกแบบกระบวนการสนทนากลุ่ม

2. สนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรีจำนวน 3 คน อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพรูปร่างจำนวน 5 คน และครูดนตรีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2 คน รวมทั้งหมด จำนวน 10 คน เพื่อระดมความคิดเห็นเพื่อกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยการใช้การวิเคราะห์จากสมรรถนะครูดนตรีที่เป็นข้อค้นพบของ Srisuk et al. (2023) เป็นฐานในการสนทนา

3. สนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 20 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรีจำนวน 8 คน อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพรูปร่างจำนวน 8 คน และครูดนตรีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 คน รวมทั้งหมด จำนวน 20 คน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างรายวิชาในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ โดยใช้การวิเคราะห์จากข้อสรุปของผู้ทรงคุณวุฒิในกลุ่ม 1 ที่ได้กำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ไว้ และใช้สมรรถนะครูดนตรีที่เป็นข้อค้นพบของ Srisuk et al. (2023) และใช้มาตรฐานและเกณฑ์ในการรับรองปริญญาวิชาชีพครูเพื่อนำมาเป็นฐานในการออกแบบหลักสูตร ตามที่คุรุสภาได้กำหนดมาตรฐานไว้ 3 ด้าน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน (The Teachers council of Thailand, 2019) เป็นฐานในการสนทนา

4. นำผลสรุปที่ได้ในข้อที่ 2 และ 3 ไปประเมินความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรการผลิตครูดนตรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรี จำนวน 4 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน และครูผู้สอนวิชาดนตรีในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 ท่าน ได้พิจารณาความเหมาะสม

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ให้ข้อมูลในการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษาของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้สมรรถนะครูดนตรีเป็นฐานในการออกแบบ เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรีจำนวน 3 คน อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพรูปร่างจำนวน 5 คน และครูดนตรีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2 คน รวมทั้งหมด จำนวน 10 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ให้ข้อมูลในการออกแบบโครงสร้างรายวิชาในหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรีจำนวน 8 คน อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพรูปร่างจำนวน 8 คน และครูดนตรีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 คน รวมทั้งหมด จำนวน 20 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ให้ข้อมูลเพื่อประเมินความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรการผลิตครูดนตรี โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรี จำนวน 4 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน และครูผู้สอนวิชาดนตรีในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 ท่าน ได้พิจารณาความเหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือจำนวน 3 ชุด คือ (1) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการใช้สมรรถนะครูดนตรีเป็นฐานในการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา ซึ่งได้นำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 3 คน (2) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และได้นำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 2 คน และ (3) แบบตรวจสอบความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และได้นำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 2 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

1. สนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ และผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษาของหลักสูตรฯ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567
2. สนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 20 คน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างรายวิชา ในหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ ในวันที่ 13 มีนาคม 2567
3. ประเมินความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรการผลิตครูดนตรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 20 คน ในช่วงปลายเดือนมีนาคม 2567

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และใช้เกณฑ์การผ่านการประเมิน โดยให้ค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.50

ผลการวิจัย

1. ผลการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้รายปีของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สรุปได้ดังนี้

จากการนำเสนอสมรรถนะครูดนตรี 3 องค์ประกอบ คือ สมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 23 ตัว สมรรถนะในการออกแบบและจัดการ ชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 22 ตัว และสมรรถนะในการเล่นดนตรีและการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 16 ตัว ไปทำการสนทนากลุ่มกับเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรีจำนวน 3 คน อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพรำจำนวน 5 คน และครูดนตรีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2 คน รวมทั้งหมด

จำนวน 10 คน ทำให้สรุปผลการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้รายปีของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ดังนี้

ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะทางดนตรีและที่เกี่ยวข้อง สามารถออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน และมีทักษะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตที่ :

1. มีสมรรถนะในการเล่นดนตรีและมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง
2. มีสมรรถนะในการออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน
3. มีสมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี
4. มีความสามารถในการสื่อสารทางดนตรี และมีทักษะในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาจัดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน
5. มีจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่พร้อมทั้งมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs)

- PLO 1 สืบเสาะ สังเคราะห์องค์ความรู้ทางดนตรีและมีทักษะการเล่นดนตรีได้เป็นอย่างดี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล
- PLO 2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี และแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความต่างกันอย่างเป็นระบบ
- PLO 3 ออกแบบและดำเนินการจัดกิจกรรมด้านดนตรีในสถานศึกษาอย่างมืออาชีพ
- PLO 4 มีคุณลักษณะของการเป็นครูดนตรีที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี
- PLO 5 สร้างนวัตกรรมทางการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างดนตรีกับสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน
- PLO 6 มีคุณลักษณะที่แสดงออกถึงจิตวิญญาณของความเป็นครูมืออาชีพและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพครู พร้อมทั้งสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนได้อย่างเหมาะสม

ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา (Year Learning Outcomes: YLOs)

จบชั้นปีที่ 1 สรุปมโนทัศน์ของหลักการพื้นฐานทางดนตรี สังเกตการณ์จัดการเรียนรู้ในวิชาดนตรีและวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนชั้นพื้นฐานและมีทักษะในการชี้แนะแนวทางชี้ข้อบกพร่องทางดนตรีและให้กำลังใจในการพัฒนาตนเองของผู้เรียนผ่านผู้ที่เกี่ยวข้อง สังเกตและศึกษาความเป็นครูมืออาชีพจากครูที่เป็นต้นแบบทางด้านครูดนตรีที่มีจรรยาบรรณ

ฉบับปีที่ 2 ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านดนตรีเพื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ออกแบบ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ดนตรี ในสถานการณ์จำลองได้ ศึกษาและถอดบทเรียนจิตวิญญาณของความเป็นครูมืออาชีพ เพื่ออธิบายแบบจำลองและตัวแทนความคิดที่หลากหลายในการถ่ายทอดและอนุรักษ์ดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีพื้นบ้านและดนตรีไทย เชื่อมโยงศาสตร์และสุนทรียะทางด้านดนตรีกับสังคมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในสังคมภาคเหนือและสังคมไทย

ฉบับปีที่ 3 ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านดนตรี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล เพื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ออกแบบ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ดนตรีในสถานการณ์จำลองหรือในสถานศึกษาได้ ศึกษาและถอดบทเรียนจิตวิญญาณของความเป็นครูมืออาชีพที่มุ่งมั่นสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรีตามฐานความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อเชื่อมโยงศาสตร์และสุนทรียะทางด้านดนตรีกับสังคมและสิ่งแวดล้อมในการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างความยั่งยืนให้กับงานทางด้านดนตรี มีคุณลักษณะของการเป็นนักสื่อสารแนวคิดทางดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระหว่างการจัดการเรียนรู้ และในการจัดกิจกรรมด้านดนตรีอื่น มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่แสดงถึงการอนุรักษ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีไทย

ฉบับปีที่ 4 ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านดนตรี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้และประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ มีความสามารถในการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวิชาดนตรีโดยใช้พื้นที่เดิมของผู้เรียนเป็นฐานในการออกแบบสามารถถอดบทเรียนจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนความมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะครู พร้อมทั้งการถอดบทเรียนการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนของสถานศึกษาที่ได้ทำการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีคุณลักษณะของการเป็นนักสื่อสารแนวคิดทางดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระหว่างการจัดการเรียนรู้และในการจัดกิจกรรมด้านดนตรีอื่น มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่แสดงถึงการอนุรักษ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีไทย และเป็นแบบอย่างครูดนตรีที่รอบรู้และมีความเป็นนักการดนตรี (Musicianship) ในตนเอง โดยผ่านการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีในสถานศึกษาหรือในสถานการณ์จริง

โดยมีการเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) กับความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา (YLOs) เป็นดังนี้

YLOs	PLOs
ชั้นปีที่ 1 สรุปมโนทัศน์ของหลักการพื้นฐานทางดนตรี สังเกตการณ์จัดการเรียนรู้ในวิชาดนตรีและวิเคราะห์ปัญหา ของผู้เรียนขั้นพื้นฐานและมีทักษะในการชี้แนะแนวทางชี้ ข้อบกพร่องทางดนตรีและให้กำลังใจในการพัฒนาดนตรี ของผู้เรียนผ่านผู้ที่เกี่ยวข้อง สังเกตและศึกษาความเป็นครู มืออาชีพจากครูที่เป็นต้นแบบทางด้านครูดนตรีที่มี จรรยาบรรณ	PLO1 สืบเสาะ สืบเคราะห์องค์ความรู้ทางดนตรีและมีทักษะ การเล่นดนตรีได้เป็นอย่างดี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล
	PLO4 มีคุณลักษณะของการเป็นครูดนตรีที่สร้างแรงบันดาลใจ ให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี

YLOs	PLOs
ชั้นปีที่ 2 ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านดนตรีเพื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ออกแบบ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ดนตรีในสถานการณ์จำลองได้ ศึกษาและถอดบทเรียนจิตวิญญาณของความเป็นครูมืออาชีพ เพื่ออธิบายแบบจำลองและตัวแทนความคิดที่หลากหลายในการถ่ายทอดและอนุรักษ์ดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีพื้นบ้านและดนตรีไทย เชื่อมโยงศาสตร์และสุนทรียะทางด้านดนตรีกับสังคมและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในสังคมภาคเหนือและสังคมไทย	PLO1 สืบเสาะ สืบเคราะห์หาค้นคว้าความรู้ทางดนตรีและมีทักษะการเล่นดนตรีได้เป็นอย่างดี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล
	PLO2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี และแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความต่างกันอย่างเป็นระบบ
	PLO4 มีคุณลักษณะของการเป็นครูดนตรีที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี
	PLO6 มีคุณลักษณะที่แสดงออกถึงจิตวิญญาณของความเป็นครูมืออาชีพและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพครู พร้อมทั้งสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนได้อย่างเหมาะสม
ชั้นปีที่ 3 ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านดนตรี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล เพื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ออกแบบ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ดนตรีในสถานการณ์จำลองหรือในสถานศึกษาได้ ศึกษาและถอดบทเรียนจิตวิญญาณของความเป็นครูมืออาชีพที่มุ่งมั่นสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรีตามฐานความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อเชื่อมโยงศาสตร์และสุนทรียะทางด้านดนตรีกับสังคมและสิ่งแวดล้อมในการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างความยั่งยืนให้กับงานทางด้านดนตรี มีคุณลักษณะของการเป็นนักสื่อสารแนวคิดทางดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระหว่างการจัดการเรียนรู้และในการจัดกิจกรรมด้านดนตรีอื่น มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่แสดงถึงการอนุรักษ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีไทย ความเป็นนักการดนตรี (Musicianship) ในตนเอง โดยผ่านการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีในสถานการณ์จริง	PLO1 สืบเสาะ สืบเคราะห์หาค้นคว้าความรู้ทางดนตรีและมีทักษะการเล่นดนตรีได้เป็นอย่างดี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล
	PLO2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี และแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความต่างกันอย่างเป็นระบบ
	PLO3 ออกแบบและดำเนินการจัดกิจกรรมด้านดนตรีในสถานศึกษาอย่างมืออาชีพ
	PLO4 มีคุณลักษณะของการเป็นครูดนตรีที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี
	PLO5 สร้างนวัตกรรมทางการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างดนตรีกับสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน
	PLO6 มีคุณลักษณะที่แสดงออกถึงจิตวิญญาณของความเป็นครูมืออาชีพและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพครู พร้อมทั้งสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนได้อย่างเหมาะสม
ชั้นปีที่ 4 ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านดนตรี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ และประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ มีความสามารถในการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวิชาดนตรีโดยใช้พื้นที่เดิมของผู้เรียนเป็นฐานในการออกแบบ สามารถถอดบทเรียนจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนความมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะครู พร้อมทั้งการถอดบทเรียนการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนของสถานศึกษาที่ได้ทำการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	PLO1 สืบเสาะ สืบเคราะห์หาค้นคว้าความรู้ทางดนตรีและมีทักษะการเล่นดนตรีได้เป็นอย่างดี ทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล
	PLO2 ออกแบบการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี และแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความต่างกันอย่างเป็นระบบ
	PLO3 ออกแบบและดำเนินการจัดกิจกรรมด้านดนตรีในสถานศึกษาอย่างมืออาชีพ
	PLO4 มีคุณลักษณะของการเป็นครูดนตรีที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี
	PLO5 สร้างนวัตกรรมทางการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างดนตรีกับสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน

YLOs	PLOs
มีคุณลักษณะของการเป็นนักสื่อสารแนวคิดทางดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระหว่างการจัดการเรียนรู้และในการจัดกิจกรรมด้านดนตรีอื่น มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่แสดงถึงการอนุรักษ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งดนตรีไทย และเป็นแบบอย่างครูดนตรีที่รอบรู้และมีความเป็นนักการดนตรี (Musicianship) ในตนเอง โดยผ่านการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีในสถานศึกษาหรือในสถานการณ์จริง	PLO6 มีคุณลักษณะที่แสดงออกถึงจิตวิญญาณของความเป็นครูมืออาชีพและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพครู พร้อมทั้งสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนได้อย่างเหมาะสม

2. ผลการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี และผลการออกแบบแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้สมรรถนะครูดนตรีเป็นฐานในการออกแบบ

จากการนำข้อสรุปของผู้ทรงคุณวุฒิในกลุ่ม 1 ที่ได้กำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ไว้จากการใช้สมรรถนะครูดนตรีที่เป็นข้อค้นพบของ Srisuk et al. (2023) และมาตรฐานและเกณฑ์ในการรับรองปริญญาวิชาชีพครูเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบหลักสูตร ตามที่คุรุสภากำหนดไว้เป็นฐานในการสนทนากับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 20 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรีจำนวน 8 คน อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพครูจำนวน 8 คน และครูดนตรีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 คน รวมทั้งหมดจำนวน 20 คน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบโครงสร้างรายวิชาในหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรฯ สรุปได้ดังนี้

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	30	หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้เรียนรู้	18	หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม	6	หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาด้านการพัฒนาทักษะการเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง	6	หน่วยกิต
หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า 108	หน่วยกิต
- วิชาแกน (วิชาชีพครู)	ไม่น้อยกว่า 39	หน่วยกิต
วิชาแกนบังคับ	37	หน่วยกิต
วิชาแกนเลือก	2	หน่วยกิต
- วิชาเอก	69	หน่วยกิต
วิชาเอกด้านเนื้อหา	60	หน่วยกิต
วิชาเอกด้านการสอนเครื่องดนตรี	9	หน่วยกิต
1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ดนตรีสากล		
2) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ดนตรีไทย		
3) การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ดนตรีไทยและดนตรีสากล		
หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 6	หน่วยกิต

ผลการออกแบบแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้สมรรถนะครูดนตรีเป็นฐานในการออกแบบ

ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ควรนำพฤติกรรมบ่งชี้ 8 ตัว จากสมรรถนะครูดนตรีที่เป็นผลวิจัยของ Srisuk et al. (2023) คือ (1) การใช้ความสามารถด้านดนตรีในการมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมขององค์กร (2) การเข้าใจความหลากหลายของปัญหาผู้เรียนดนตรีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ การขับร้องและการแสดง (3) การเป็นแบบอย่างครูดนตรีที่รอบรู้และมีความเป็นนักการดนตรี (musicianship) ในตนเอง (4) ความสามารถในการถ่ายทอดทักษะทางดนตรีแบบค่อยเป็นค่อยไป (5) การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเห็นความสามารถด้านดนตรีของตนเอง (6) การเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางด้านดนตรีตามความสนใจ (7) การมีความรู้พื้นฐานในการอำนวยเพลง และ (8) ความสามารถเป็นผู้นำการแสดงดนตรี (musical interpretation) มาเป็นส่วนหนึ่งในการออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผลการระดมความคิดเห็นเพื่อการออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

- 1) ให้นำพฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 8 ตัวข้างต้นไปเป็นวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือหากบางกิจกรรมสามารถพัฒนานักศึกษาได้มากกว่าพฤติกรรมบ่งชี้ทั้ง 8 ตัวก็ให้นำมาเป็นวัตถุประสงค์ร่วมด้วย
- 2) ให้ออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยนักศึกษาทุกคนเริ่มการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 4
- 3) เนื่องจากการทำวิจัยเรื่องนี้ ได้ทำการออกแบบหลักสูตรโดยใช้สมรรถนะครูดนตรีที่เป็นผลวิจัยของ Srisuk et al. (2023) ที่พบว่า สมรรถนะครูดนตรีประกอบด้วย สมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี สมรรถนะในการออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน และสมรรถนะในการเล่นดนตรีและการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นผู้ทรงคุณวุฒิจึงได้ให้ข้อเสนอว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรจะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมการเรียนรู้แต่ละกระบวนวิชาของหลักสูตร จึงเสนอให้การออกแบบกิจกรรมเสริมเหล่านี้ไปดำเนินการในโรงเรียนด้วยโอกาส โรงเรียนเด็กพิเศษ หรืออาจเป็นกิจกรรมทางดนตรีให้กับกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มคนพิการ เป็นต้น ซึ่งน่าจะพัฒนานักศึกษาให้เกิดสมรรถนะทั้ง 3 องค์ประกอบได้ตามเป้าหมาย

กิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น สรุปได้ 5 กิจกรรม ดังนี้

- 1) กิจกรรมเพื่อการเข้าใจปัญหาการเรียนดนตรีและเทคนิคการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเห็นความสามารถด้านดนตรีของตนเอง
- 2) กิจกรรมเพื่อการเข้าถึงการเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางด้านดนตรีตามความสนใจ
- 3) กิจกรรมเพื่อการพัฒนาการเรียนดนตรีผ่านนวัตกรรมการถ่ายทอดทักษะทางดนตรีแบบค่อยเป็นค่อยไป
- 4) กิจกรรมเพื่อการใช้ความสามารถด้านดนตรีในการมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมขององค์กร

5) กิจกรรมเพื่อการเป็นแบบอย่างครูดนตรีที่รอบรู้ มีความเป็นนักการดนตรี (musicianship) ในตนเอง มีความสามารถในการมีความรู้พื้นฐานในการอำนวยเพลง และการเป็นผู้นำการแสดงดนตรี (musical interpretation)

3. ผลจากประเมินความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้รายปี โครงสร้างหลักสูตร และกิจกรรมเสริมหลักสูตรการผลิตครูดนตรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน สรุปได้ดังนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ในภาพรวมปรัชญาของหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 และ 4.76 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน ($MEAN > 3.50$) เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์เป็นรายข้อ ก็พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับดีมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินเช่นกัน ส่วนผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร และผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และ 4.89 เมื่อพิจารณาผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรเป็นรายข้อ และผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษาเป็นรายปี ก็พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับดีมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินเช่นกัน

โครงสร้างหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาตามรายหมวดวิชา พบว่าหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 หมวดวิชาเฉพาะ (108 หน่วยกิต) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 หมวดวิชาเลือกเสรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ทุกหมวดอยู่ในระดับดีมาก ส่วนกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณากิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นรายกิจกรรม ก็พบว่ามีกิจกรรมอยู่ในระดับดีมาก 3 กิจกรรม อยู่ในระดับดี 2 กิจกรรม ถือว่าทุกกิจกรรมผ่านเกณฑ์การประเมินเช่นกัน

อภิปรายผล

1. จากการนำเสนอสมรรถนะครูดนตรี 3 องค์ประกอบ คือ สมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 23 ตัว สมรรถนะในการออกแบบและจัดการ ชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 22 ตัว และสมรรถนะในการเล่นดนตรีและการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง มีพฤติกรรมบ่งชี้จำนวน 16 ตัว ไปทำการสนทนากลุ่มกับเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรีจำนวน 3 คน อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพรูจำนวน 5 คน และครูดนตรีในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน 2 คน รวมทั้งหมดจำนวน 10 คน ทำให้สรุปผลการวิจัยที่พบว่า ปรัชญาของหลักสูตรควรกำหนดว่า หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะทางดนตรีและที่เกี่ยวข้อง สามารถออกแบบ และจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน และมีทักษะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรีนั้น จะพบว่าสอดคล้องกับข้อค้นพบของ Srisuk et al. (2023) ที่ได้สกัดองค์ประกอบสมรรถนะครูดนตรีได้ 3 องค์ประกอบ คือ สมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี สมรรถนะในการออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน และ สมรรถนะในการเล่นดนตรีและการมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรี

และที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับมาตรฐานและเกณฑ์ในการรับรองปริญญาวิชาชีพครูเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการออกแบบหลักสูตร พบว่าคุรุสภาได้กำหนดมาตรฐานไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน (The Teachers council of Thailand, 2019)

จากวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า หลักสูตรนี้ควรผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะในการเล่นดนตรีและมีความรู้พื้นฐานด้านดนตรีและที่เกี่ยวข้อง มีสมรรถนะในการออกแบบและจัดการชั้นเรียนในการเรียนวิชาดนตรีเพื่อตอบสนองความต่างของผู้เรียน มีสมรรถนะในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาดนตรี มีความสามารถในการสื่อสารทางดนตรี และมีทักษะในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาจัดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน และมีจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ มุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่พร้อมทั้งมีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน จะพบว่าเป็นไปตามหลักการออกแบบหลักสูตรที่ยึดความต้องการ (needs) และความคาดหวัง (expectations) ผ่านระบบรับฟังเสียงของลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (voice of customer & stakeholder: VoC & VoS) ในประเด็นเกี่ยวกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สมรรถนะของบัณฑิต ในประเด็นที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ จริยธรรม และลักษณะบุคคล กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การพัฒนาอัตลักษณ์นักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ฯลฯ เพื่อนำมาประกอบการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่สำคัญ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาทั้ง 3 ด้าน (The Teachers council of Thailand, 2019) คือ มาตรฐานด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน (จรรยาบรรณของวิชาชีพครู) รวมทั้งวิเคราะห์เป้าหมายและเจตจำนงของมาตรฐานหลักสูตรของ สป.อว. พ.ศ. 2565 โดยเฉพาะในด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ทักษะ จริยธรรม และลักษณะบุคคล เพื่อประกอบการกำหนดกรอบของผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

นอกจากนี้ในการใช้สมรรถนะครูดนตรีสำหรับการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิทำให้การระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการได้มาของผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร (Program Learning Outcomes: PLOs) และผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา (YLOs) มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งจุดสำคัญเหล่านี้ทำให้การออกแบบหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการต่อทำได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับหลักการออกแบบหลักสูตรของ Keesukphan (2015) และ Kalasin Univesity (2023) ที่ได้ให้ข้อแนะนำกระบวนการในการออกแบบหลักสูตรอยู่ทั้งหมด 6 ขั้นตอนหลัก ๆ ได้แก่ (1) วิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังต่อหลักสูตร (2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (3) กำหนดสาระการเรียนรู้ (4) การกำหนดกิจกรรมและวิธีการจัดการเรียนการสอน (5) การนำหลักสูตรไปใช้ และ (6) การประเมินหลักสูตร ซึ่งจากข้อแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการออกแบบหลักสูตร ของผู้รู้ชั้นต้น ถือเป็นการออกแบบหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างแท้จริง

2. ผลการออกแบบหลักสูตรที่ผู้วิจัยใช้การสนทนากลุ่มโดยยึดสมรรถนะ ปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร และผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มที่ 1 ได้ออกแบบไว้ก่อน เมื่อนำไปออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มที่ 2 ซึ่งเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกดนตรี อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาชีพรุ และครุดนตรีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งหมด จำนวน 20 คน ให้ออกแบบหลักสูตร ทั้งหมดวิชาศึกษาทั่วไป หมดวิชาเฉพาะ และหมดวิชาเลือกเสรี ทำให้สามารถสร้างได้ง่ายและสอดคล้องกับสมรรถนะและพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะครุดนตรีทั้ง 61 ตัว ที่เป็นความคาดหวังของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทำให้คาดว่าหลังจากผู้เรียนกลุ่มนี้สำเร็จการศึกษาก็จะเป็นที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้หลักสูตร ซึ่งหลักการออกแบบหลักสูตรโดยใช้สมรรถนะเป็นฐาน ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ Keesukphan (2015) และ Kalasin Univesity (2023) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะกระบวนการในการออกแบบหลักสูตรควรมีการวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังต่อหลักสูตรจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก่อน ซึ่งในวิจัยเรื่องนี้ได้ใช้สมรรถนะครูที่เป็นผลวิจัยของ Srisuk et al. (2023) และนอกจากนี้ ยังได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ควรมีการนำพฤติกรรมบ่งชี้และสมรรถนะเหล่านี้ ไปออกแบบหลักสูตรพัฒนาหรือออกแบบกระบวนการผลิตครุดนตรี เพื่อปรับระบบการคัดเลือกเข้าครุดนตรี หรือนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนวิชาดนตรีให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยให้นำไปผ่านผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรี ฝ่ายผลิตครุดนตรี ผู้บริหารทางการศึกษา ถึงความเหมาะสมว่าแต่ละพฤติกรรมควรนำไปใช้ในด้านใดบ้าง ควรนำไปออกแบบหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรในลักษณะใด เพื่อให้นักศึกษาครูเกิดสมรรถนะทั้ง 3 องค์ประกอบ

3. จากผลการประเมินความเหมาะสมของปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรการผลิตครุดนตรี โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านดนตรี จำนวน 4 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน และครูผู้สอนวิชาดนตรีในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 ท่าน ได้พิจารณาความเหมาะสมแล้ว พบว่า มีความเหมาะสมทั้งปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรการผลิตครุดนตรี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 - 5.00 แสดงให้เห็นว่า การดำเนินการกำหนดปรัชญา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรฯ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่อาศัยสมรรถนะที่คาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในการออกแบบหลักสูตรฐานสมรรถนะจริง ๆ ตามที่ Keesukphan (2015) และ Kalasin Univesity (2023) ให้การแนะนำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ควรนำผลการวิจัยไปสร้างหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี อย่างเร่งด่วน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่ค่อนข้างยืดความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตเป็นฐานในการออกแบบหรือยึดสมรรถนะเป็นฐานในการออกแบบ

2. หากต้องการปรับหลักสูตรการผลิตครูหรือหลักสูตรอื่นให้ดีขึ้น และให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ควรใช้แนวทางที่งานวิจัยเรื่องนี้ได้ใช้ โดยอาจมีการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละสาขาวิชาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการออกแบบหลักสูตรอื่นที่ใช้สมรรถนะเป็นฐานในการออกแบบ โดยผู้ที่เข้าร่วมออกแบบควรมีประสบการณ์ในการสอน หรือการออกแบบหลักสูตร หรือมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของหลักสูตรจริง ๆ โดยอาจจะพิจารณาจากผลงานของผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมาร่วมออกแบบ

Translate Thai References

Kalasin University. (2023). *Handbook for Development and Management of Advanced Education Curriculum*. <https://ae.ksu.ac.th/?option=File&> (in Thai)

Keesukphan, B. (2015). *Curriculum: Design and Development*. SE-Education. (in Thai)

Srisuk, K., Assawadecharit, T., Chanteyoon, O., Hefner, H., Phuriyaphan, T., Sukboonsang, A., Sukboonsang, J., & Udakarn, N. (2023). *Behavioral Indicators of Music Teacher Competency for Students at Basic Education Level*. Faculty of Education, Chiang Mai University. (in Thai)

The Teachers council of Thailand. (2019). *The Regulations of the Teachers' Council Regarding Professional Standards (the 4th)*. https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/E/068/T_0018.PDF (in Thai)